

[Boye Meyer.]

blot understrege, at man ved fortsat at udskyde en rationel regulering af huslejeniveauerne kun vil opnå at forøge de allerede nu tilstedeværende vanskeligheder yderligere. Den forskelsbehandling af borgerne, som faktisk sker ved, at de meget billige boliger fra før krigen vedvarende skal udlejes til deres lave lejer, medens de, der er nødt til at leje det dyre nye byggeri, skal betale en langt højere leje, er aldeles urimelig, og selvom der efterhånden skulle komme et prisfald, vil lejeniveauet jo ikke i en overskuelig fremtid, ja, måske aldrig nogensinde, komme ned på det, det var i 1939.

Jeg skal på mit partis vegne tilsige vor støtte til en ordning indenfor dette problemfyldte lovgivningsområde, idet vi vil tilstræbe, at sol og vind såvidt muligt deles lige mellem lejere og grundejere.

Ministeren for byggeri og boligvæsen

(*Kjærbøl*): Det ærede medlem hr. Ingvard Dahl udtalte med henblik på normalkontraktudvalgets arbejde, at nu må det være opgaven at finde frem til en ordning, og det ærede medlem hr. Elgaard påkaldte min medvirken til et resultat. Det er jo indlysende, at jeg er og må være indstillet på — som altid når et lovforslag bliver fremsat — at medvirke til, at der kan komme det bedst mulige resultat ud af det, og det er også min opfattelse, at de synspunkter, som er kommet frem fra de to parter side i normalkontraktudvalget, må kunne føre til, at man her i rigsdagen nu opnår et resultat, således at vi kan undgå endnu en gang at skulle forlænge den nugældende lejelov.

Det ærede medlem hr. Elgaard citerede noget af en artikel, der havde stået i „Boligen“, og spurgte, om jeg delte de synspunkter, disse citater gav udtryk for. Jeg har ikke læst den pågældende artikel — det er jo ikke småting man dænger en minister til med i retning af læsning. Jeg har altså ikke set den artikel og kan derfor ikke tage standpunkt til den; men når det ærede medlem sagde, at han håbede, vore planer i boligministeriet var af mere fornuftig karakter, vil jeg deroverfor gerne bemærke, at jeg går ud fra, at vore planer i boligministeriet altid er fornuftige.

Løvrigt kan jeg ikke se, at det, hvis vi skal opnå et resultat denne gang, nytter noget — for at bruge en sentens, der gentagne gange er anvendt her i den senere tid — at grave grøfterne dybere, således at vi ikke kan komme over dem, og der-

for synes jeg også, det ærede medlem hr. Thestrup kunne have undladt at mane socialiseringsspøgelset frem igen; det var der ikke nogen grund til. Forøvrigt må det være undgået det ærede medlems opmærksomhed, at jeg i går på foranledning af det ærede medlem hr. Aksel Møller bebudede ændringer i byggestøtteloven, ændringer, som også skulle medvirke til, at det private byggeri blev noget bedre stillet, end tilfældet hidtil har været, og skabe et incitament for dette byggeri.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp var forundret over, at jeg havde fremsat forslaget uændret. Jeg vil hertil sige, at hvis de to parter i normalkontraktudvalget var blevet enige, havde jeg vel ikke andet at gøre end at tiltræde det resultat, de var blevet enige om, og optage det i lovforslaget. Men når parterne, trods ihærdige bestræbelser fra udvalgets formands side for at opnå et resultat, ikke kunne finde hinanden, så kan jeg ikke se rettere, end at jeg måtte fremsætte lovforslaget uforandret. Som jeg har sagt ved lovforslagets fremsættelse, skulle de synspunkter, der er kommet til orde i beretningen, dog ikke udelukke, at der her i rigsdagen kan findes en løsning, der i det væsentlige må kunne tiltrædes af begge parter.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp påkaldte min medvirken, og jeg har allerede givet tilsagn om at medvirke, idet jeg selvfølgelig må forbeholde mig at tage stilling, til jeg ser, hvorledes det resultat bliver, som man i givet fald finder frem til i udvalget.

Det ærede medlem fru Alvilda Larsen gav nærmest tilkende, at lejelovforslaget var et produkt af kommunistisk indsats. Jeg vedkender mig paterniteten til dette lovforslag, men har ikke noget øjeblik tænkt mig eller mærket, at kommunisterne, repræsenteret af det ærede medlem, var delagtige i dette barn. Min kærlighed til kommunisterne har altid været og vil fortsat være afgjort platonisk, og jeg har ikke haft brug for medvirkning fra den side til dette lovforslags udarbejdelse.

De forhold, som det ærede medlem fremdrog med henblik på de boligløse, er jeg også bekendt med. Men her er der ingen anden udvej dybest set, hvis disse forhold skal ændres rationelt, end at bygge og stadig bygge, og jeg vil hævde, at vi har gjort, hvad vi kunne for at udnytte den arbejdskraft og de materialer, der var til rådighed, således at der er blevet bygget så meget som overhovedet muligt.